

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษา ว่าทกรรมช้ายรักชายในละครเรทีไทยร่วมสมัย ตั้งแต่ พ.ศ.2528 - พ.ศ. 2551

โดยการวิเคราะห์ด้วบท (Textual Analysis) ละครกรณีศึกษา 4 เรื่อง ได้แก่ 1) จันผู้ชายนະยะ (พ.ศ.2528)

2) This is my life, I love you.(พ.ศ.2542), 3) แก่นเชี้ยวเบรี้ยวซ่า พากเรอกล้าหาญ(พ.ศ.2545) และ 4) ที่รัก ของกัน (พ.ศ.2551)

ผลการศึกษาพบว่า ว่าทกรรมตัวละครชายรักชายในบทละครเรทีไทยร่วมสมัยที่คัดสรรมา ถูกสืบทราบ ผ่านองค์ประกอบทางการละคร 8 องค์ประกอบ คือ ประเภทและวิธีการนำเสนอของละคร, แก่นเรื่อง, โครงเรื่อง, ลักษณะของตัวละคร, ภาษาของตัวละคร, การแต่งกายของตัวละคร ชาติและพื้นที่ รวมทั้งเพลงและดนตรี ประกอบ โดยว่าทกรรมชายรักชายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคมที่ละครถูกสร้างขึ้นมา และสามารถ จำแนกประเด็นการวิเคราะห์เชื่อมโยงกับเพศสภาพ, เพศวิถี, พื้นที่ทางสังคม และแนวคิดความรักและการใช้ ชีวิตคู่ของตัวละคร

ละครเรทีชายรักชายยุค ปี พ.ศ. 2528 ตัวละครชายรักชายมีเพศสภาพเป็นผู้ชาย ที่มีเพศวิถี หลากหลายและเลื่อนไหลดไปมา ตัวละครมักปักปิดอัตลักษณ์ของตน เนื่องจากถูกบีบคั้น กดดันจากสังคม และ บุคคลในครอบครัว ด้านความรักและการใช้ชีวิตคู่ก็ต้องพบกับความผิดหวังและล้มเหลวเป็นส่วนใหญ่ หาก ละครยุคหลังตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมานั้น ตัวละครชายรักชายมีอัตลักษณ์ที่เปิดเผยชัดเจนและมีความ หลากหลายทางเพศสภากว้างขึ้น ตัวละครมีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น โดยสามารถมีชีวิตครอบครัวและความรัก ที่ประสบความสำเร็จได้

ว่าทกรรมที่ละครทั้ง 4 เรื่อง พยายามสื่อสารคือ ตัวละครชายรักชายกับเบรียบเสมือนปุถุชนทั่วไป แต่ละ คนก็เป็นปัจเจกบุคคลที่มีทางเลือกในการใช้ชีวิตเฉพาะของตน ซึ่งต่างก็ต้องการความรัก ความจริงใจ และ ความเข้าใจจากบุคคลรอบข้าง ทั้งที่เป็นคนในครอบครัว คนรัก กลุ่มเพื่อน และสังคมแวดล้อมไม่แตกต่างจาก ชายหญิงทั่วไป

This thesis aims to study gay discourses in Thai contemporary theatre from 1985 to 2008 by means of a textual analysis of four selected plays; Chan Phu Chai Na Ya (1985), This Is My Life, I Love You (1999), Kaen Siew Piew Sa Poek Rao Kla Han (2002) and Ti Rak Kong Gan (2008).

The research found out that gay discourses in the selected play are communicated through eight theatrical elements i.e. genre and style of presentation, theme, plot, character, language, costume, space, and sound together with music. These discourses constantly changed in accordance with the social context where an individual play was produced,. They can be explained in terms of the characters'; gender, sexuality, social space, and attitude toward love and marriage.

In the play written in 1985, gay characters are strictly gay-male in terms of gender, but with diverse and changeable sexualities. Due to familial and social pressure, the characters usually hide their identity from the public and create a private space where they can be themselves. Often, they have unsuccessful romantic relationships. Gay characters of the plays written from 2002 onward, however, are more diverse in gender and are more open about their identity. They have more space in the society, and it is also possible for them to have a successful relationship.

A discourse that all the selected plays try to communicate is that gay men are human beings. Each person is an individual with specific preferences in life, who wants love, sincerity and understanding from their family, lover, friends and the society like other heterosexual beings.